

LOGEERACCOMMODATIE Hoeve Bongers Baarlo beste van 1600 'kampeerboeren' in Nederland

'Een kroon op Karins werk'

Hoeve Bongers in Baarlo mag zich de beste logeeraaccommodatie van 2010 noemen. „Een kroon op het werk van mijn overleden vrouw”, zegt Twan Bongers.

door **Angela Janssens**

Karin Bongers zou er ongeloflijk trots op zijn geweest dat de vakantiehuizen van 'haar' Hoeve Bongers in Baarlo deze week door branche-organisatie VeKaBo (Vereniging van Kampeerboeren Nederland) zijn aangewezen als 'Logeer Accommodatie 2010'. „Ze heeft er eigenlijk ook een beetje voor gevochten dat we überhaupt mee mogen strijden voor die titel”, zegt haar man Twan. „Omdat ik in het regionale VeKaBo-bestuur zit, waren wij steeds uitgesloten van deelname. Karin heeft dat altijd oneerlijk gevonden.” Blijkbaar heeft de vereniging, waar in totaal 1600 Nederlandse bedrijven bij zijn aangesloten, naar Karin geluisterd. Afgelopen donderdag mocht haar man de eervolle prijs op de vakantiebeurs in ontvangst nemen. Karin zelf heeft het helaas niet mee mogen maken. Zij overleed anderhalf jaar geleden op 54-jarige leeftijd aan kanker. „Maar zij was en is de grote drijfveer achter Hoeve Bongers”, zegt haar man. „Zij zorgde voor gastvrijheid. Zij was het, die altijd met de gasten babbelde. Karin kende iedereen die hier loepte van naam.” In 1998 besloot het Baarlose echtpaar om vakantiehuizen te gaan verhuren. Twan: „Ik ben op deze hoeve geboren. Ik runde hier lang een boerenbedrijf, maar nadat ik tot vijf keer toe aan

Twan Bongers: „We hebben alle oude stallen afgebroken en met dezelfde stenen is alles weer opgebouwd.”

foto **Jurgen Mols**

hernia ben geopereerd, kon ik dat lichamelijk niet meer aan. Daar zaten mijn vrouw en ik dan. In een vervallen hoeve met vervallen paarden- en varkensstallen. En mijn arbeidsongeschiktheidsuitkering bracht ons ook niet ver. Maar we wilden wel hier blijven wonen.” Het was een sprong in het duister, de bouw van die eerste twee vakantiehuizen. „Bijna alle stallen zijn

met de grond gelijk gemaakt en met dezelfde stenen hebben we alles weer opgebouwd”, herinnert Bongers zich. „Wie de eerste gasten waren? Kijk, zoiets zou mijn vrouw geweten hebben. Ik weet alleen nog maar dat ze een rode auto hadden en dat ze ergens uit de gereformeerde hoek kwamen.” Het verhuizen van vakantiehuizen bleek een succes. Anno 2011 staan er

twaalf vakantiehuizen met ruimte voor groepen van zes tot zestien personen. „Mijn vrouw heeft ze allemaal ingericht. Ook de laatste grote groepswooning voor zestien personen. En al was ze toen al heel erg ziek, het servies heeft ze zelf nog in de keuken gezet. Zelf vond ze dat die laatste woning niet helemaal van haar was. Ze had er immers niet op de knieën gezeten om de

vloer te poetsen. Dat kon ze niet meer.” Hoewel Karin nog overal op de hoeve aanwezig is, hebben haar man en vier kinderen juist ook aan die laatste vakantiehuizen een mooie herinnering. „Een paar dagen voordat mijn vrouw overleed, is onze oudste dochter nog getrouwd. In die nieuwe vakantiehuizen hebben we in besloten kring, dat trouwfeest nog mogen vieren.”